

Jaarbericht 2023

Jaarbericht 2023

Dit jaar begon anders dan alle voorgaande jaren, namelijk op Sicilië. Meer over de belevenissen van Piet en Magda op Sicilië is te lezen in “Mijn verhaal” geschreven door Piet, te lezen vanaf bladzijde 8.

Half januari was de jaarlijkse ooievaarstelling. Dit jaar werden er drie ooievaars in Herwijnen geteld. Een goed teken voor ons, omdat ooievaars hier niet horen te overwinteren, maar de trek naar het zuiden horen te maken.

Enkele weken later ging de livestream van tv Gelderland weer de lucht in. De ooievaars rondom de opvang waren sindsdien weer live te volgen.

Eind februari werd er beton gestort in en rondom de ooievaarskooien van de opvang. Op deze manier kunnen we de kooien beter schoonhouden en daardoor een betere hygiëne in de opvang hanteren. Voor de

aanschaf werd gebruik gemaakt van de bijdrage, die werd opgehaald met Rabo ClubSupport in 2022 en opbrengsten van donaties. Daarnaast werd ook een hogedrukspuit aangeschaft.

In diezelfde periode werden er twee paalnesten nabij de A2 ter hoogte van Waardenburg geplaatst om zo een alternatief te bieden voor het nest dat zich op een portaal boven de A2 bevond. Vervolgens werd het nest van het portaal verwijderd en werden er op die plaats twee metalen paraplu-achtige obstakels geplaatst om op die manier te voorkomen dat er weer ooievaars op het portaal boven de A2 gaan nestelen en de verkeersveiligheid in gevaar kunnen brengen.

Piet was al enige tijd in goed overleg met Waterschap Rivierenland bezig met de voorbereidingen van een soortgelijke opgave. Zo werd er een paalnest geplaatst tegenover een woning langs de Waaldijk in Herwijnen en het nest op de woning werd verwijderd, omdat het een belemmering zou zijn voor de voortgang van de uitvoering van de dijkversterkingswerkzaamheden. Een week later werd het paalnest al geaccepteerd door de ooievaars, die voorgaande jaren op de woning hun nest hadden. Het stelletje slaagde erin om dit jaar twee jongen groot te brengen op dit nest.

Begin maart was het schitterend weer en waren er veel ooievaars actief en aanwezig in Herwijnen. Verschillende ooievaars waren druk in de weer om het beste nest te bemachtigen. Er was veel ruzie om de nesten en dit was voor omstanders een fascinerend schouwspel. Het duurde niet heel lang totdat alle beschikbare ooievaarsnesten verdeeld waren. Ooievaarsstelletjes hadden hun nest gevonden en bouwden hier lekker aan. Er brak een periode van serene rust aan en het broeden ging van start.

Half maart ontvingen we een melding van een ooievaar, die mogelijk was aangereden bij Heerewaarden. De ooievaar werd binnengebracht in een hele grote doos en had geen zichtbare verwondingen. Ooievaars die binnenkomen worden altijd direct in quarantaine geplaatst. Het viel op dat deze vogel opmerkelijk gedrag vertoonde en vogelgriep werd vermoed. De volgende dag ging Piet met bezoeker Jos uit de Verenigde Staten en de vogel in de kofferbak van de auto naar de dierenarts. Aldaar werd het vermoeden van vogelgriep bevestigd en werd het dier in de kofferbak geëuthanaseerd.

In de tweede helft van maart was op de livestream te zien dat het eerste ei gelegd was op het nest op de voorste schoorsteen.

Piet ging eind maart naar Jan en Marjolein van wildopvang “De Regenboog” in Eck en Wiel. Hij hielp hen met het vangen van een ooievaar, die al een aantal dagen bij mensen in de tuin liep en niet wegvloog, omdat het dier een probleem met een vleugel had. De ooievaar werd vervolgens door Piet meegenomen naar Herwijnen voor revalidatie. Dit is een mooi voorbeeld van de prettige samenwerking, die we al verschillende jaren hebben. Wat fijn dat we elkaar kunnen bijstaan als het nodig is.

Opvallend was een ruzie tussen verschillende ooievaars om een nest langs het Herwijense Kerkeneind. Het nest viel door een combinatie van regen, storm en de schermutseling uit de boom. De volgende dag ging één van de stelletjes rustig aan de gang met de wederopbouw van hun nest. Ook het andere paartje ging uiteindelijk in dezelfde boom aan de gang met het bouwen van een nieuw eigen nest. Beide paren kwamen tot broeden en het grootbrengen van hun jongen.

Begin april werden we op een avond verrast door een groep van minstens 15 vreemde ooievaars in de grote eik boven de ooievaarskooien van de opvang, die daar de nacht doorbrachten. Later die maand waren er zelfs 20 ooievaars die bleven overnachten. Onze conclusie was dat dit single ooievaars waren op zoek naar een stek en partner om te gaan nestelen. Uiteindelijk zijn ze weer doorgetrokken en hoogst waarschijnlijk hebben zij een stek elders gevonden.

In april werden we ook benaderd door Pieter, die samen met André makreel had gevangen. Het was een goede vangst en ze dachten dat de ooievaars ook wel makreel zouden lusten. Dankbaar namen we de makreel in ontvangst en bewaarden deze in de vriezer, totdat we later in het seizoen ooievaars in de opvang hadden, die er op hun beurt weer van smulden.

Op 28 april kwam het eerste jong uit het ei gekropen op de voorste schoorsteen. Via de livestream kon men eerste rang getuige zijn.

Half mei ging het helemaal mis met een jong, dat op het nest op de voorste schoorsteen zat. Het jong werd uit het nest gegooid en belandde op het asfalt. We vermoedden, dat er te weinig voedsel was om alle jongen groot te kunnen brengen. Wat was de natuur dan toch hard. Het jong werd door Piet verzorgd, maar overleed binnen een half uur.

Eind mei werd per ongeluk een ander jong uit hetzelfde nest gegooid. Het leek erop dat de ouder ooievaar het nest aan het opruimen was en het jong zo onfortuinlijk was om het tot afval bestemde vast te blijven houden en mee over het nest gegooid te worden. Gelukkig belandde dit jong in het schaduwdoek van de buurman en kon zo gered worden.

Daarnaast werden we gebeld door Eef van de wildopvang uit Leiden. Er was een ooievaar gevonden, die er slecht aan toe was en hij was bij haar in de opvang ondergebracht. Na overleg werd het ooievaartje overgebracht naar onze opvang. Bij controle ontdekte Piet een bloedzuiger in de bek van het jong. Deze werd met een pincet verwijderd en het diertje werd vervolgens verzorgd in de opvang. Helaas was het jong de volgende dag dood.

In dezelfde periode belde ook Job uit Leerdam. Hij vond een erg klein jong onder een paalnest bij hem in de tuin. Het diertje werd naar de opvang gebracht en met succes grootgebracht.

In de eerste helft van juni waren Piet en Magda op bezoek in IJsselstein bij Ria. Ria is erg begaan met de ooievaars in IJsselstein en met name het nest op de basiliek. Daar ging het eerder dit jaar mis. Helaas kwam er van het broeden van de vijf eieren niets terecht. Tijdens dit bezoek vertelde Ria over het nieuwe boomnest aan het Kobaltpad. Daar had ze 's ochtends een dood jong aan de rand van het nest zien hangen. Piet en Magda wilden dit nest graag eens met eigen ogen bekijken. Bij aankomst bleek het jong nog te bewegen. De brandweer werd ingeschakeld om het jong te redden. Ter plekke werd water te drinken gegeven, omdat het diertje een aantal uren in de brandende zon aan het nest had gehangen. Vervolgens namen Piet en Magda het beestje mee naar de opvang. Het dier maakte een dankbare indruk en zat luidkeels te klepperen onderweg naar Herwijnen. Piet heeft het gehele seizoen een bijzonder vriendschappelijke band met dit jong gehad. Ondanks dit ging het jong aan het eind van het seizoen op trek, zoals het hoort te zijn.

In diezelfde periode werd er voor de tweede keer een jonge ooievaar vanuit de wildopvang van Leiden gebracht. Het diertje was door een hond gepakt. Gelukkig vielen de verwondingen enorm mee en kon dit diertje met succes groot worden gebracht.

Ook kwam groep 2 van School met de Bijbel uit Herwijnen op bezoek in de opvang. Net als voorgaande jaren konden de kinderen enkele jonge ooievaars van dichtbij zien en aanraken.

Enkele dagen later werd het nest bij Hans en Connie in Oss verstoord door een bouwkraan, die veel te dichtbij het nest actief was. Hans heeft de eieren van het nest gehaald en naar Herwijnen gebracht, waar de broedmachine al was aangezet. Na drie dagen was er nog geen teken van leven waar te nemen. De eieren werden opengemaakt en de embryo's bleken al enige tijd gestorven te zijn.

Rond die periode, belde Kim die in het voormalige huis van Kees Vos woont. Zij hoorde al even een merkwaardig geluid van het paalnest voor het huis komen. Piet klom op de ladder naar het nest en trof daar één dood jong en twee erg vieze en ondervoede jongen aan. Hij koos ervoor om de kleinste mee te nemen naar de opvang. Twee uur later belde Kim nogmaals, omdat ze het geluid weer hoorde. Door Piet werd toen ook het andere jong opgehaald en overgebracht naar de opvang. Beide jongen waren er slecht aan toe. De dag erna vond Piet een braakbal met een stuk afval wat op een kitnaad leek. De dwarszittende braakbal was waarschijnlijk de oorzaak van het vreemde geluid. Beide jongen werden vervolgens succesvol grootgebracht.

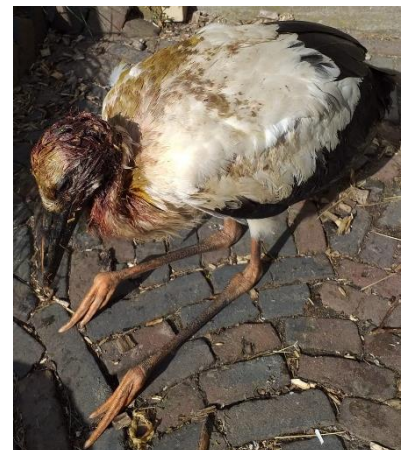
Verder kregen Piet en Magda een uitnodiging om aanwezig te zijn in Amsterdam bij de boekpresentatie van het boek: "De Ooievaar" geschreven door Kester Freriks. Kester is een bijzondere persoon met een leuke schrijfstijl. Hij heeft een hoofdstuk van zijn boek geweid aan de opvang in Herwijnen. Piet en Magda waren aangenaam verrast, dat ze tot het selecte gezelschap behoorden, dat bij de boekpresentatie aanwezig mocht zijn. Ze maakten er een gezellig dagje van en mochten een gesigneerd exemplaar van het boek in ontvangst nemen.

Eind juni was het meester- en juffendag op CBS Herwijnen. De feestdag waarop alle meesters en juffen hun verjaardag vierden. Alle leerlingen mochten verkleed naar school komen en er was een ochtend vullend programma waaronder een bezoekje aan de ooievaarsopvang. Met een paar vrijwilligers werd er over het reilen en zeilen van de ooievaarsopvang aan de kinderen uitgelegd.

Diezelfde maand kwamen er twee jongen van een nest in Tricht binnen. Beide waren uitgedroogd en ondervoed. Eén had ook een bloedzuiger in zijn keel. Deze werd door Piet met een pincet verwijderd en het jong knapte nadien zichtbaar op.

Begin juli hadden we op één dag twee bijzondere pechvogels. De eerste was in Bemmeloord door een vreemde ooievaar op het nest aangevallen en had een zwaar beschadigde kop. De tweede ooievaar werd gevonden op de Waaldijk dichtbij de opvang ook met een nog zwaarder beschadigde kop. Ook deze was aangevallen door een vreemde ooievaar, die het nest wilde kapen. Beide jonge ooievaars waren er aanvankelijk erg slecht aan toe, maar werden met pijnstillers behandeld en knapten langzaam weer volledig op.

Dit jaar werden we bezocht door dagopvang de Bol uit Beesd. De mensen genoten zichtbaar van het bezoek en waren erg enthousiast over de ooievaars.

Diezelfde week hadden we de jaarlijkse ooievaarsringdag. Op die dag werden alle ooievaars, die in de opvang verblijven geringsd. De mensen, die een ooievaar hadden gebracht, werden uitgenodigd om hierbij aanwezig te zijn en konden onder het genot van een hapje en een drankje het ringen aanschouwen. Ook Kees was erbij aanwezig, vergezeld

door zijn dochter Petra. Piet greep dit moment aan om een gesigneerd exemplaar van het boek van Kester Freriks aan Kees te overhandigen.

De volgende dag werden we benaderd door Vogelklas Karel Schot uit Rotterdam. Zij hadden twee ooievaars opgevangen die besmeurd waren met frituurvet. De medewerkers hadden de dieren schoongemaakt en vroegen of ze bij de ooievaarsopvang verder opgevangen en vrijgelaten konden worden.

Deze maand kregen we een groot aantal ooievaars binnen vanuit het gehele land. Zo werden verschillende ooievaars gebracht door Carolien van opvang de Wulp in Den Haag. Ook vanuit wildopvang de Regenboog, een kinderboerderij en door verschillende dierenambulances werden ooievaars gebracht. Ook werden er meerdere keren ooievaars binnengebracht door vogelklas Karel schot uit Rotterdam, die besmeurd waren met frituuroolie. Alle dieren werden vrijgelaten in onze wei om aldaar uit te wennen.

Ook werden we opgeschrikt door een hele ongelukkige eerste vlucht van één van de jongen van de lage schoorsteen. Het diertje werd gegrepen door de wind en werd vreselijk hard tegen een hek op de dijk gesmeten. Beide pootjes waren gebroken en het diertje was opslag dood. Piet en Magda waren getuige van dit noodlottige ongeval en waren aangeslagen.

In de eerste helft van augustus kregen we bericht van Sander uit Losser (Overijssel), dat de ooievaarstrek vanuit Duitsland begonnen was. Er was een grote groep ooievaars die een overnachting in Losser maakten. Bij ons maakten de ooievaars nog geen aanstalten om op trek te gaan.

Ook kwam Xandra van dierenopvang "De Toevlucht" uit Amsterdam op bezoek. Zij mocht een jonge ooievaar ringen. Het contact met Xandra was ontstaan via een meningsverschil op facebook, waarna een telefoongesprek volgde en Piet haar uitnodigde om eens een kijkje te komen nemen en met eigen ogen te zien hoe wij te werk gaan. Xandra was onder de indruk van onze efficiënte manier

van werken en de manier waarop wij de kosten zo laag mogelijk kunnen houden. We gingen als goede vrienden uit elkaar en er werd wederzijdse hulp aan elkaar aangeboden.

Half augustus ging een eerste groep van ongeveer 15 ooievaars op trek. De daarop volgende dagen vertrokken er verschillende groepjes ooievaars. Na een week waren er nog maar twee ooievaars over in de opvang. Eind van de maand was er nog één ooievaar in de opvang en waren de nesten in de buurt allemaal verlaten.

Dit jaar werden we drie keer geconfronteerd met jonge ooievaars, die stierven door het eten van afval. De eerste was gestikt in een grote hoeveelheid postelastieken. De tweede had zo'n grote hoeveelheid postelastieken in zijn maag, dat er geen voedsel meer bij kon en ging dood van de honger, maar wel met een volle maag. De derde was gestorven, omdat hij geen voedsel meer in zijn maag kon verdragen door pijn veroorzaakt door het metalen lipje van een blikje.

Ook werd er begonnen met het uitdelen van jute zakken waarvan een hoekje is afgeknipt. Deze worden gebruikt om ooievaars te stabiliseren en zodoende veilig te kunnen vervoeren. Het voornemen is om de jute zakken vanaf nu verder te promoten en voorlichting te geven over de voordelen van deze wijze van vervoer.

Daarnaast was er contact met een medewerker van de NVWA over de wet- en regelgeving op het gebied van het houden en verzorgen van ooievaars. Ook Annemiek en Wim van Stork kwamen op bezoek om te overleggen over de toekomstige wet- en regelgeving rondom ooievaars.

Verder werd er dit jaar veel tijd besteed om beneficiant te worden van stichting Dierenlot. Hiervoor moesten we eerst naar de notaris, waar bleek dat ook een UBO aanvraag gedaan moest worden. Daarna werd via de belastingdienst de ANBI aangevraagd. Om een ANBI te kunnen aanvragen, moet je een website hebben. Een facebook pagina voldoet niet, dus gingen we op zoek naar iemand die ervaring heeft met het bouwen van websites. Zo kwamen we bij Joel en Rebekka uit die in korte tijd een mooie website bouwden, die te bekijken is via: www.ooievaarsopvangherwijnen.nl. Tussendoor kwam de provincie, die meldde dat we een ontheffing moesten

aanvragen. Dit is in een paar zinnen hier neergeschreven, maar kost enorm veel tijd en energie. Deze tijd en energie zetten wij met alle liefde in om ooievaars op te vangen en te verzorgen. Helaas bepalen regels en wetten dat het niet zo mag zijn. Wij zijn stichting Dierenlot enorm dankbaar, dat wij ondanks het lange traject dat wij hebben moeten afleggen, snel werden geaccepteerd als beneficiant. In de hoedanigheid van beneficiant mocht de ooievaarsopvang aanwezig zijn op het 22^e landelijke congres dat zij organiseerden in Den Bosch. Rolf, Martin en

Piet gingen hierheen, bezochten diverse lezingen, bouwden aan hun netwerk en mochten ook nog een cheque ter waarde van €2500,- in ontvangst nemen.

Het ooievaarsseizoen werd met de vrijwilligers afgesloten met een lekkere barbecue. Ook Leo en Marieke van dierenartsenpraktijk “De Bata4en” waren van de partij. Het was erg leuk om na al die coronajaren gezellig samen te komen. We lieten de barbecue, die gedeeltelijk gesponsord werd door Piet Kaldenberg, heerlijk smaken.

In oktober werd de livestream van tv Gelderland stopgezet. De video's werden meer dan 365.000 keer via Instagram en 415.000 keer via facebook bekeken. Via de site van tv Gelderland werd meer dan 275.000 keer gekeken en via Youtube 66.735 keer. Geweldig om te zien dat zoveel werd meegekeken met het wel en wee van de ooievaars.

Ook dit jaar deed Stichting Ooievaarsopvang mee aan Rabo ClubSupport. Het prachtige bedrag van €653,03 werd opgehaald. Deze volledige opbrengst werd besteed aan de zonnepanelen, die eerder dit jaar geplaatst werden om ons stroomverbruik te verduurzamen. Door de bevroren opslag van voer voor de ooievaars hebben wij relatief hoge energiekosten. Ook de broedmachine en warmtelampen gebruiken veel stroom.

Bij het schrijven van dit jaarbericht is het best wel stil in de opvang. Op dit moment loopt en vliegt er nog één ooievaar rond. Dit dier is afkomstig uit Boven Leeuwen en werd aldaar eerder deze zomer door Piet geringd. Het beest kwam later op een ongelukkige manier buiten het nest en beschadigde daarbij zijn vleugel. De vleugel heeft een merkwaardige stand. Het dier doet alle dagen vlieg oefeningen en aan zijn gedrag valt af te leiden dat het er geen pijn van heeft. We hopen, dat het dier een iets andere vliegtechniek eigen weet te maken en later als de dijkverzwaring klaar is en de nieuw gegraven nevengeul langs het Kerkeneind gereed is, het daar zijn habitat kan vinden.

Wij kunnen terugkijken op een zeer bewogen en enerverend jaar. Er is heel erg veel gebeurd. Onze missie om tijdelijk ooievaars op te vangen en voor te bereiden op de trek, is in de meeste gevallen geslaagd. Een aantal ooievaars had minder geluk en overleefde het helaas niet. Ook waren er lastige vraagstukken en tijdrovende klussen. Wij zijn dankbaar voor alle steun, die wij mochten ontvangen en alle blijken van waardering voor onze inzet. Daarnaast willen wij alle vrijwilligers, oplettende mensen, collega's van verschillende dierenopvang locaties en medewerkers van de dierenambulances bedanken. Al met al kijken we vol trots terug op wat we dit jaar weer bereikt hebben.

Met vriendelijke groet,

De vrijwilligers van Stichting Ooievaarsopvang Herwijnen

Mijn verhaal 2023

Ook dit jaar heeft Piet weer zijn belevenissen beschreven in zijn eigen verhaal.

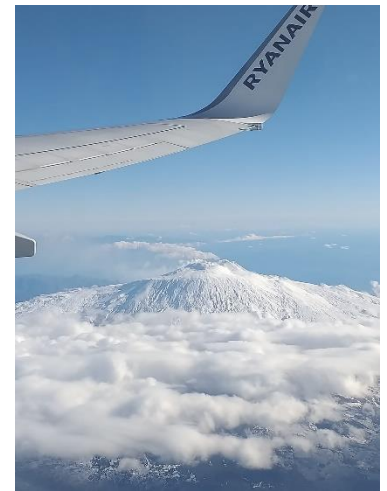
In oktober 2022 kregen we bezoek van Will en Lorenza. Lorenza woont op Sicilië en runt daar een B&B. Ze is helemaal gek op ooievaars en wilde er alles over weten. Ze vertelde, dat zij op Sicilië een olijfboomgaard ging kopen met 2 kleine huisjes. Zij wilde er graag een ooievaarsnest gaan bouwen, omdat ze heel graag de ooievaars populatie op Sicilië wil gaan stimuleren. Na lang praten kwam de vraag of ik het nest wilde komen maken. Zodoende zijn Magda en ik 10 dagen naar Sicilië geweest waar we verbleven in het mooie Catania en Pachino. Uiteindelijk werden er 2 nesten gemaakt. Maandag 23 januari zijn we teruggekomen met een geweldige ervaring en twee hele fijne vrienden erbij. Nu maar hopen, dat er ooievaars gaan komen. Omdat we er meteen een vakantie van wilde maken, spraken wij af, dat wij zelf voor de reiskosten zouden opdraaien. Als we van de B&B gebruik mochten maken vonden we dat een mooie deal. En zo geschiedde...

Vrijdag 13 januari zijn we via Eindhoven naar Catania gevlogen. Daar stonden Lorenza en Will ons op het vliegveld op te wachten. Nadat de huurauto opgehaald was, konden we achter Lorenza aan naar haar huis rijden. Daar kregen we een grote kamer met veel oude elementen, zoals grote luiken aan de binnenkant, oude kasten en meubels en prachtige plafonds. We konden ons even opfrissen, want Lorenza en Will nodigden ons uit om te gaan eten in een mooi restaurant. Daar hadden zij voor ons viertjes gereserveerd. Het was inmiddels al rond 21.30 uur. Ik vroeg mij af waarom er gereserveerd was, want het was helemaal niet druk. Will vertelde dat de Sicilianen pas laat gingen eten. Voor 22.00 uur zat het helemaal vol. Heel gezellig. Na een vijf gangen menu en wat drankjes zijn we naar huis gegaan. Het was ontzettend druk op straat. Overal zaten en stonden groepen mensen gezellig te praten, te roken en te drinken. Ook zag je overal kerstverlichting en de temperatuur was nog behaaglijk. We zijn moe en vol van het eten naar bed gegaan. Zoals men zegt, bleef het nog lang onrustig op straat.

Zaterdag 14 januari gingen we met ons tweeën bij een koffie café een ontbijt met allerlei lekkere broodjes en heerlijke koffie gebruiken. We hadden om 11.00 uur met Will afgesproken. Hij nam ons mee voor een rondleiding door het oude Catania. Will is Neerlandicus en een boekenwurm. Hij weet werkelijk alles van Sicilië. We bekeken heel wat kerken met de meest mooie kunstwerken en schilderijen en gingen zelfs boven op een kerk in het zonnetje zitten praten. Na uren genieten van gebouwen en vooral de verhalen van Will, zijn we naar huis gegaan. Daar hebben we nog nagenietend een korte pauze genomen en vervolgens zijn we zelf het mooie Catania gaan ontdekken.

Zondag 15 januari begonnen we weer bij een koffie café en genoten van koffie en heerlijke broodjes. Daarna werd onze huurauto uit de garage van Lorenza gehaald en gingen we naar vulkaan de Etna. Van Lorenza hadden we kortingskaartjes gekregen voor de gondel en een lunch in het restaurant op de berg. De gondel bracht ons van 1900m naar 2500m. Toen we boven kwamen konden we meteen instappen in een bergbus met hele grote wielen. Die bracht ons hoger,

helemaal tot aan de vorst- en sneeuwgrens. Daar werden we opgewacht door een gids. Overal zag je rookwolken uit de vulkaan omhoog wervelen. De bus bracht ons naar een hoogte tussen de 2750m en 3350m. Het was heel indrukwekkend daar op zo'n rokende oude baas te lopen. De gids vertelde over het constante sputterende en pruttelende humeur van deze oude rakker. Als hij boos is gooit hij alles onder de as.

Maandag 16 januari reden we na het ontbijt achter Lorenza, Wil en Andrea aan op weg naar Pachino. We kwamen op een langgerekt stuk grond met olijfbomen en 2 schattige huisjes. Magda en ik mochten in het mooiste huisje verblijven. Lorenza begon meteen de lunch klaar te maken, geholpen door Magda. Na de lunch gingen we gezamenlijk de boomgaard bekijken en kwamen we al gauw tot de conclusie, dat we 2 nesten wilden maken. Op een afstand van 30 stappen achter ieder huisje. Met deze plannen reden we naar de lokale houthandel en werden daar de materialen uitgezocht. De kwaliteit van het hout van de palen was niet helemaal naar wens. We besloten daarom de palen, voordat deze geplaatst werden, eerst met ruwe lijnolie in te smeren om zodoende de levensduur te verlengen. We hadden inmiddels kennis gemaakt met Paulo. Paulo is de beheerder van een groot natuurgebied, dat tegen de boomgaard van Lorenza aanligt. Van Paulo mochten we gereedschap en een ladder lenen. Hij vertelde heel enthousiast aan ons over het natuurgebied waar hij mocht werken. Ook nodigde hij ons uit om met hem mee op safari te gaan. Helaas konden we daar geen tijd voor vrijmaken. Een andere keer misschien?

Dinsdag 17 januari om 7.30 uur kwam de vrachtwagen met een grote kraan het materiaal brengen en konden we aan de slag gaan. Samen gingen we aan de slag en werden de nest plateaus in elkaar gezet. Alles werd ook in de lijnolie gesmeerd, zodat het kon drogen.

Woensdag 18 januari om 8.00 uur was er een kraan om de gaten te graven. We wilden de palen ruim 2 meter diep in de grond zetten i.v.m. de sterke wind in het gebied. Bij het graven bleek, dat de grond kalkhoudend was en op diepte steeds compacter werd. Toen we het tweede gat gingen graven bleek, dat de grond na 70 cm rotsachtig werd en de kraan kon niet meer verder. Lorenza ging even bellen en een grotere kraan met een hakpunt kwam en rammelde het gat op diepte. Intussen hadden wij de nestplateaus op de palen vastgemaakt. Andrea had met een paar vrienden nestmateriaal verzameld. Het is altijd leuk om

nestmateriaal op de locatie zelf te verzamelen. In dit geval waren het lange stugge grassen voor de bodem en olijf- en druiventakken om het nest mee op te bouwen.

Donderdag 19 januari ook weer vroeg in de morgen kwam de materiaalwagen met de kraan om de palen recht te zetten. Ook konden we de grond aanvullen, de schoren bevestigen en het nestmateriaal erop gaan maken. Nu bleek de ladder te kort te zijn. Lorenza belde de hele omgeving af, maar niemand had een langere ladder. Uiteindelijk konden we met een hoogwerker het nestmateriaal op de nesten binden. We moesten zelfs nog haast maken, want over zee kwamen donkere lichten dreigend op ons af. Uiteindelijk behaalden we toch nog een nat pak, maar de klus was geklaard. Na de bui, pakten we de spullen in en reden weer naar Catania.

Vrijdag 20, zaterdag 21 en zondag 22 januari hebben we nog enorm genoten van en rondom Catania. Het hoogtepunt was een processie met dansende mensen rondom en met een altaar. Ook klonk er veel, harde, valse muziek van de drumband. Het was komisch en aangenaam dit te beleven. We gaan zeker nog eens terug.

*Met vriendelijke groet,
Piet*

